

Arrest

**nr. 55 581 van 4 februari 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 2 juli 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker verklaarde op 5 februari 2008 het Rijk te zijn binnengekomen en diende dezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) nam op 24 april 2008 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij arrest nummer 16 988 van 8 oktober 2008 weigerde de Raad verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Op 21 november 2008 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in.

1.5. De adjunct-commissaris nam op 11 februari 2009 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.6. Bij arrest nummer 28 737 van 15 juni 2009 weigerde de Raad verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.7. Op 28 augustus 2009 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.8. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 13 september 2009 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Verzoeker stelde tegen deze beslissing, die hem dezelfde dag ter kennis werd gebracht, een beroep in bij de Raad.

1.9. Via een op 25 september 2009 gedateerd schrijven diende verzoeker een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.10. Bij arrest nummer 34 770 van 25 november 2009 verwierp de Raad het beroep dat door verzoeker werd ingesteld tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 13 september 2009 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

1.11. Bij arrest nummer 34 771 van 25 november 2009 verwierp de Raad het beroep dat door verzoeker werd ingesteld tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 augustus 2009 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.12. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 2 juli 2010 de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden onontvankelijk werd verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Het bevel om het grondgebied te verlaten, dat verzoeker op 1 oktober 2010 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"(...)

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen na(m) dd 5/06/2009 de beslissing 'weigering vluchtelingenstatus - weigering subsidiaire bescherming.'

Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 28/08/2009, hem aangetekend verstuurd dd 1/9/2009. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds Illegaal in dit land."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve dient erop gewezen te worden dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet slechts voor de Raad gebracht kunnen worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft

verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit het door verweerder neergelegde administratief dossier blijkt dat verzoeker op 29 september 2010 een asielaanvraag indiende en ter terechtzitting is gebleken dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid deze asielaanvraag op 13 oktober 2010 heeft overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Doordat verzoeker een asielverzoek indiende dat het voorwerp uitmaakt van een onderzoek ten gronde, heeft hij zijn rechtstoestand gewijzigd. Hij kan tijdens de behandeling van zijn asielverzoek rechtsgeldig in het Rijk verblijven en dient overeenkomstig artikel 74, § 3, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen in het bezit gesteld te worden van een attest van immatriculatie. In casu staat het niet ter discussie dat aan verzoeker op 28 oktober 2010 een dergelijke verblijfstitel werd afgeleverd. Bij een eventuele afwijzing van zijn asielaanvraag dient de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, gelet op artikel 52/3 van de Vreemdelingenwet, opnieuw te beslissen of verzoeker valt onder de in artikel 7, eerste lid, 1° tot 11° of de in artikel 27, § 1, eerste lid, en § 3 van dezelfde wet bedoelde gevallen. Indien zijn asielaanvraag daarentegen wordt ingewilligd dient hem een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister te worden afgegeven. Er blijkt derhalve niet dat de eventuele vernietiging van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten verzoeker nog enig voordeel kan opleveren. Door ter terechtzitting te verklaren dat de bestreden beslissing werd ter kennis gebracht nadat een derde asielaanvraag werd ingediend, weerlegt de raadsman van verzoeker deze vaststelling niet. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij nog een actueel belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK